

GAZETA HÂRTIBACIULUI

PUBLICAȚIE LUNARĂ A ASOCIAȚIEI „VALEA HÂRTIBACIULUI” ÎN COLABORARE CU PRIMĂRIA ORAȘULUI AGNITA

„Și care va vrea să fie întâi între voi, să fie tuturor slugă” Marcu, 10.44

NUMĂRUL 100, SEPTEMBRIE 2014

APARE LA AGNITA - PREȚ: 1 LEU

Din SUMAR

CASA DE CULTURĂ

„ILARION COCIȘIU” DIN AGNITA

ȘI-A RELUAT ACTIVITATEA

Pagina 2

Proiectul

INTERREG IVC CHARTS

la final, în Grecia

Pagina 3

MAIMUȚA VERDE

Pagina 4

ORTODOXIA PE VALEA HÂRTIBACIULUI

Paginile 5-6

Cultură lirică

Pagina 7

S-a ridicat cortina

Pagina 8

100 DE NUMERE

Au trecut 100 de luni din aprilie 2006, când a apărut primul număr al Gazetei Hârtibaciului, 100 de luni de când am propus asociației „Valea Hârtibaciului” să aprobe finanțarea și apariția unei publicații lunare în care să se promoveze această zonă minunată, unică din punct de vedere cultural și natural.

Când am început tipărirea acestei publicații am avut multe speranțe, din care, unele s-au împlinit, altele mai puțin. Am sperat să avem o pagină permanentă a elevilor și profesorilor, făcută de aceștia, prin care să fie promovate activitățile școlare, bunele experiențe ale dascălilor, elevii merituosi și mai ales activitățile extrașcolare. N-a fost să fie și doar de la școlile din Nocrich, Marpod și Roșia primim din când în când informații.

Am sperat ca în fiecare număr să prezentăm activitatea edililor din comunele membre ale asociației, am vrut să le promovăm realizările și să le facem cunoscute problemele cu care se confruntă. Din păcate nici un primar n-a profitat de această oportunitate. Dincolo de aceste speranțe neîmplinite realizatorii acestei publicații au destule motive de satisfacție.

În primul rând au fost foarte puține evenimente culturale pe Valea Hârtibaciului la care nu am putut participa și nu le-am prezentat în gazetă, acesta fiind și principalul scop al acesteia. O preocupare a redacției a fost promovarea personalităților care s-au născut ori au activat pe aceste meleaguri și am reușit acest lucru cu ajutorul eruditului Eugen Vaida care a lansat concursul „10 Mari Hârtibăceni”. Tot cu sprijinul lui Eugen Vaida am publicat o serie de materiale privind protejarea valorosului patrimoniu construit, stoparea poluării arhitecturii satelor noastre.

Privind patrimoniul construit, gazeta a publicat numeroase materiale referitoare la Mocăniță, contribuind mai ales la salvarea acesteia și trecerea ei în categoria monumentelor naționale.

Multe materiale publicate în gazetă s-au referit la protecția naturii, Podișul Hârtibaciului fiind după Delta Dunării, cel mai mare spațiu de protecție a păsărilor intrat sub incidența conceptului Natura 2000.

Pentru promovarea folclorului de pe Valea Hârtibaciului, am profitat de colaborarea cu profesorul Mircea Drăgan-Noișteanu care ne-a oferit cu dăruire cele mai frumoase cântece, din noianul de texte culese cu migală de la bătrânii satelor.

Viața bisericească este prezentată în două pagini rezervate Protopopiatului

din Agnita, în care „Ortodoxia pe Valea Hârtibaciului” publică uneori și articole referitoare la activitatea parohiilor ori la istoria bisericilor.

O pagină de suflet este pagina 7 unde avem plăcerea să publicăm poezii culese din cărțile unor autori hârtibăceni consacrați, Ioan Gyuri Pascu, Ioan Gligor Stopiță, Dan Herciu, Tatiana Benchea, Daniela Pănzan Lorinczi, ori amatori agnițeni talentați, Nicu Ganea, Gelu Baci, Bogdan Albu și necunoscutul ce semnează Nicola Albac

Răsfoind paginile Gazetei Hârtibaciului, pentru a scrie acest articol, am găsit suficiente motive de satisfacție pentru conținutul materialelor publicate, pentru felul în care a evoluat structura gazetei care se poate compara cu unele publicații făcute de profesioniști plătiți. Pentru că Gazeta Hârtibaciului este făcută de voluntari, niciun autor nefiind plătit pentru articolele scrise.

Gazeta a evoluat și datorită unor colaboratori de suflet care ni s-au alăturat în timp și care prin talentul lor i-au dat un plus de valoare.

De la Poliția din Agnita primim și publicăm cu plăcere informații de interes public, trimise de Cătălin Varga care nu uită să le amintească cititorilor că angajații acestei instituții sunt mereu alături de ei.

Un tânăr talentat ne trimite lunar articole și fotografii pentru o pagină întreagă, referitoare la acțiunile sociale, activitățile culturale și sportive ale tinerilor din

Agnita. Sperăm să ne bucurăm cât mai mult de colaborarea lui Bogdan Albu, de prezența articolelor sale în paginile gazetei.

Cu deosebită bucurie publicăm minunatele articole trimise de Ioan Vulcan care, după ce ani de-a rândul a promovat la radio satele și locuitorii Văii Hârtibaciului, acum și-a atașat la nume adjectivul Agniteanu, dovedindu-și rădăcinile neamului de care e foarte mândru, ca și de locurile natale pe care nu le poate uita, pentru că ele i-au luminat anii copilăriei.

Un rol determinant l-a avut și îl are, de la apariție și până în prezent, Marius Halmaghi, președintele editurii Etape care se ocupă nu numai de editarea gazetei, de publicarea unor articole ci și de difuzarea ei la instituțiile din Sibiu. Tot Marius Halmaghi a înregistrat Gazeta Hârtibaciului la Centrul Național ISSN (International Standard Serial Number) primind codul ISSN 2066-8708.

Gazeta Hârtibaciului este tipărită într-un număr de 1000 de exemplare și distribuită prin primării și biserici. Toată activitatea necesară pentru apariția lunară a acestei publicații este voluntară, singurele cheltuieli fiind cele de editare și tipărire. Sperăm ca în următoarea perioadă să crească numărul colaboratorilor, mai ales al celor din comunele membre ale asociației, pentru a putea oferi cititorilor cât mai multe informații despre frumoasa zonă Valea Hârtibaciului.

Redactor Ilarion Bârsan

CU FLORI ȘI CU EMOȚII A INCEPUT ȘCOALA ȘI ÎN AGNITA

Atmosfera de sărbătoare, de zi festivă a dominat orașul Agnita în prima zi de școală. Câte o floare sau un buchet în mâna elevilor mai mari ori un buchet multicolor în mâna părinților cu prichindeii ce-au absolvit de curând grădinița, au împodobit curțile școlilor pentru a poposi în brațele dascălilor care au răsplătit cu o mângâiere ori un sărut

gestul frumos.

Peste 1300 de elevi și 62 de învățători și profesori s-au întâlnit și au participat la slujba de binecuvântare oficiată de preoți, au ascultat cuvântările de bunvenit și îndemnul la învățătură din partea directorilor și ai reprezentanților Primăriei. N-au lipsit nici reprezentanții poliției care au vorbit despre respectarea legilor.

La Școala Generală G.D. Teutsch, cea mai veche din Agnita, construită în 1867, peste 500 de elevi au făcut careu de flori la umbra vechilor ziduri ale cetății săsești. În urmă cu zece ani numărul elevilor la această școală trecea de 1300.

În clasele celor mai mici învățăcei, dascălii au înlocuit manualele netipărite cu cornete de bomboane pentru a îndulci nițel decepția micuților ce-ar fi dorit să răsfoiască o carte nouă.

Colegiul Tehnic A.T. Laurian le oferă celor 829 de elevi, pe lângă învățământul primar și gimnazial și 5 clase de liceu filieră teoretică. 8 clase filieră tehnologică și 3 clase învățământ profesional.

Toate clădirile școlilor din Agnita arată foarte frumos și sunt bine dotate din punct de vedere material, iar în ceea ce privește nivelul de pregătire al cadrelor didactice, toate au diplomă de calificat. Câți sunt doar cadre didactice și câți sunt chiar dascăli vom afla în primăvara viitoare.

Până atunci le dorim tuturor succes!

I.Bârsan

De la Poliție ...

Chiar dacă ne aflăm în prag de toamnă, turburelul nu s-a făcut încă. Și totuși un număr însemnat de conducători auto vor să ne demonstreze contrariul. Pentru că în urma controalelor efectuate de polițiștii de la rutieră precum și cei de la posturile de poliție comunale, au fost depistați destui șoferi care, după ce au băut, în loc să rămână acasă sau cu prietenii, au preferat să ducă alcoolul la plimbare cu mașina.

Astfel B.D.M. de 30 de ani din Movile a fost depistat având o îmbibație alcoolică în aerul respirat de 0,47 mg/l, iar M.S. de 42 de ani din Agnita 1,00 mg/l. Nu s-au lăsat mai prejos V.M. de 22 de ani din Agnita care, având o îmbibație alcoolică în aerul expirat de 0,51 mg/l, a ignorat semnalul de oprire al polițistului, a refuzat să oprească și continuându-și drumul, într-o curbă, a pierdut controlul volanului și a intrat în șanț. Din fericire nu a suferit leziuni majore. C.M.C. de 38 de ani din Agnita, aflat tot sub influența alcoolului (0,60 mg/l) a scos mașina din curte într-o zonă în pantă și a coborât fără să asigure vehiculul cu frâna de mână. Ca urmare acesta a luat-o încetișor la vale până s-a oprit. În altă mașină parcată în apropiere.

Cu ocazia aceluiași controale au fost depistați C.R.E. de 22 de ani din Agnita care conducea un vehicul având permisul de conducere suspendat precum și B.M. de 38 de ani, tot din Agnita, care conducea un autovehicul având plăcuțele de înmatriculare expirate.

Din nefericire acestea nu au fost singurele evenimente rutiere. M.E.S. de 37 de ani din Răvășel precum și B.I. de 43 de ani din Noiștat s-au ales doar cu mașinile avariate după ce, din neatenție, au ajuns cu ele în șanț. Dar, în Bîrghiș, un șofer grăbit în timp ce depășea o căruță a acroșat-o trântind la pământ ce doi ocupanți ai acesteia care, din fericire, nu au suferit decât răni minore.

O adevărată dramă trăiește M.C. de 33 de ani din Ilimbav care, în timp ce manipula cu un utilaj greu baloturi de paie, nu l-a remarcat pe fiul său de aproape doi anișori care se juca nesupravegheat în zona de acțiune a utilajului. Mașinăria a surprins și accidentat copilul care a decedat la scurt timp. Tot vehiculele au fost scena unor altfel de evenimente. Astfel, pe raza orașului Agnita, o mașină a fost vandalizată aparent fără motiv, iar din câteva autoturisme neasigurate a fost sustrasă aparatură electronică.

Se pare că este necesar să vă reamintim că „paza bună trece primejdia rea” respectiv că, un câine de pază, sistem de alarmă sau vecini buni și atenți fac foarte mult atunci când e vorba de imobile nelocuite sau rar locuite. Pentru că în Bruuiu, Șomartin, Gherdeal, Veseud, Fofeldea sau Moardăș, din astfel de imobile au fost sustrate diverse bunuri precum și unelte de uz casnic și gospodăresc. Pe raza orașului Agnita, din imobile sau instituții temporar sau slab supravegheate, au fost sustrate bijuterii, haine, încălțăminte, alimente, alcool, unelte, scule sau aparatură electronică. Cel mai păgubit a fost R.N.M. din Ruja căruia, de pe o pășune împrejmuțată, i-au fost sustrate trei bovine.

Cea mai mare pagubă a suferit-o un locuitor din Marpod dar nu dintr-un furt ci dintr-un incendiu. Acestuia, din motive încă necunoscute, i-au ars șura și baloturile de paie depozitate totul în valoare de circa 50.000 lei.

O serie de incidente violente au avut loc la Agnita, Vecerd, Chirpăr, Hosman și Netuș. În urma unor altercații mai mult sau mai puțin spontane una dintre părțile implicate a fost agresată de cealaltă. Cei agresati s-au ales cu împunsături de furcă, capete sparte sau coaste rupte. Agresorii s-au ales cu dosar penal.

Un eveniment mai puțin obișnuit a avut loc la Retiș unde un locuitor, care amenaja o zonă de teren, a descoperit un proiectil vechi dar în stare de funcționare. Acesta a fost ridicat spre detonare de specialiștii de la Protecția Civilă.

Încheiem asigurându-vă că polițiștii de pe Valea Hârtibaciului sunt, ca de obicei ...

mereu alături de dumneavoastră

Nu ne putem lua rămas bun de la dumneavoastră, cititorii, fără a mulțumi gazdei noastre revista „Gazeta Hârtibaciului”, aflată acum la ceas aniversar, și căreia îi urăm cât mai multe apariții și tradiționalul

„La mulți ani !”

CASA DE CULTURĂ „ILARION COCIȘIU” DIN AGNITA ȘI-A RELUAT ACTIVITATEA

Au trecut șase ani de când au început acțiunile pentru modernizarea Casei de Cultură „Iarion Cocișiu” din Agnita. Patru ani pentru întocmirea și aprobarea documentelor și doi ani pentru lucrările propriuzise. Și ca lucrurile să fie clare, Ministerul Culturii a aprobat această finanțare cu condiția ca timp de trei ani în Casa de Cultură să se desfășoare activități culturale.

Dar acum lucrările s-au terminat, clădirea este mai frumoasă, sala de spectacole mai primitoare și dotările o fac mult mai utilizabilă pentru cei care urcă pe scenă. Pentru reluarea activităților un sobor de preoți a oficiat sâmbătă, 6 septembrie, o slujbă de binecuvântare pentru cei care lucrează și pentru cei care vor desfășura aici activități de cultură, activități de îmbogățire spirituală. Pentru a întări rugăciunea, preotul Protopop Mihai Naicu a lăsat semnul Sfintei Crucii desenat cu ceară la intrarea în sala de spectacole. În cuvântarea sa, părintele Mihai a remarcat faptul că în același spațiu al orașului Agnita se află principalele instituții de educație și cultură ale orașului, Liceul, Biserica și Casa de Cultură.

Primarul Ioan Dragoman, principalul artisan al modificărilor făcute, a trecut în revistă problemele birocratice întâmpinate până la finalizarea proiectului, inclusiv reducerile succesive de cheltuieli după începerea lucrărilor și scoaterea din proiect a finanțării pentru dotare. Acum în Casa de Cultură activitățile se pot desfășura la alt nivel, pot fi diversificate dar asta depinde de beneficiari, invitându-i pe agnițeni să

vină aici nu numai în calitate de spectatori ci și în cea de protagoniști.

Directorul Ioan Sârbu a mulțumit Consiliului Local și primarului pentru noua imagine a instituției și la rândul lui și-a exprimat dorința ca în noua clădire să apară noi activități culturale realizate de agnițeni.

Cu ocazia reluării activităților, în sala mică a avut loc vernisajul unei minunate expoziții de pictură realizată de agniteana Rodica Țichindelean, revenită acasă după un periplu prin marea Americă. Iubitorii de artă plastică au cu ce-și desfăta privirea. Surprinși de frumusețea tablourilor, membrii corului „Sfântu Nicolae” i-au cântat pictoriței „La mulți ani”.

În cadrul proiectului „Spre centrul României pe drumul naturii” organizat de Asociația Județeană de Turism Sibiu, cu ocazia Zilelor Culturale ale județului, pentru descoperirea Văii Hârtibaciului, un grup de sibieni conduși de Gyongyi Tokacs, au fost prezenți la redeschiderea activităților la Casa de Cultură și au participat la repetițiile dansatorilor din ansamblul Cununa, urcând pe scenă și învățând să joace ca pe Hârtibaci.

Casa de Cultură din Agnita e deschisă tuturor celor doritori de cultură, îi așteaptă atât pe cei care vor să participe cât și pe cei care vor să facă activități culturale.

I. Bârsan

Râul care dă numele Gazetei Hârtibaciului

Clipocit de ape și o tomnatică căpădure întoarsă pe dos de rămatul poficiilor și nesătul al mistreților. Din loc în loc, pălcuri-pălcuri de stejari stufoși și de fagi drepti ca lumânarea ce își scutură roadele timpurii: ghinda uleioasă și jirul dulceag. E ziua, în amiază mare, când soarele dogoritor a trecut de poziția de drepti din înaltul senin al cerului. Și când încinse, însetate și chinuite de muștele năvăleșe, vitele prind a goni la trap spre locurile adăpătorilor umbroase, lăsând în urma lor nori roșiatici de praf, precum culoarea pășunilor pārjoilite de seceta prelungită a verii. Innădușit de atâta căldură și umblătură, un ciurdar cu o cireadă de vite stă adăpostit sub coroana unui falcic pār pădureț cu poame mălăiețe, dulci și aromate. Dint-un minuscul aparat de radio, pitit în buzunarul de la piept, se aude cântec popular românesc. Aflu că din totdeauna ascultă când Radio România-Actualități, când Radio România-Antena Satelor. Așa că mă știe bine și de mult de tot, atât după nume cât și după auzul vocii. Pe iarba verde, ocrotită de un buștean uscat, doborât de vânt, întinde păstura albă scoasă din traista cu merinde, țesută în război de răposata sa mamă, iar mai-nainte de a îmbuca din gustoasa lui mâncare, mă invita la masă. Cum sunt „musafirul neprevăzut”, mă apuc a număra în gând: șase felii zdravăne de pită bătută de coajă, o mulțime de creste de slănină afumată și prăjită, o bucată bună de caș, un ardei iute, câteva cepe roșii și câteva porodici dolofane, sare, brișcă și două păhărele în

care, pentru mine, toarnă doar o zmgură de țuică. N-am cum a-l refuza, așa că mă omenesc din traista sa. Ca să întorc cumva ospitalitatea ciurdarului, scot din lada frigorifică a mașinii două sticle: una cu bere, pentru setea lui, și o alta cu apă minerală pentru setea mea. Îi spun că am urcat „incognit-o” prin poligonul militar al Cincului să văd locul de unde izvorăște Hârtibaciul, dar și că de aici voi trece prin Bărcuț, Retiș și Brădeni, ca să ajung în șoseaua asfaltată care, la răscreu, mă va întreba încotro vreu s-o apuc: la dreapta, spre Sighișoara, sau la stânga, către Agnita. I-am spus, mai în glumă, mai în serios, că nu fac nici un fel de politică de partid. Mimând că mă iartă pentru așa zisa greșală, îmi dau seama că „după vorbă, după port” pare a fi un om umblat și cu multă minte. A lucrat o vreme în chimia bănoasă a Făgărașului, iar pentru că „vremurile bune de după '89 au falimentat-o” s-a pensionat la cerere și a revenit în satul lui natal să aibă grijă de casa în care s-a născut și de mormintele părinților și bunicilor, să contribuie la înfrumusețarea bisericii și a școlii, dar și să lucreze pământul și să crească vite. Iar pentru că satul său are acum doar plugari îmbătrâniți de ani, de poveri și de betșuguri, le poartă vitele în ciurda fermei sale pe gratis. Aveam să mă aflu că ciurdarul adevărat al satului, plecase împreună cu soția în Dealu Frumos, la nunta fiicei lor, trei zile și tot atâtea nopți. Așa că în acest răstimp va face el pe ciurdarul și lăptarul. Lui Niculae și soției sale, Ana,

le-a dat două plicuri. Într-unul a băgat, în avans, simbria lor pe două luni, iar în celălalt o mie de lei drept cinstă pentru miri din partea „patronului” lor. Revenind la rostul venirii mele, îl aud că-mi spune, cu regret în glas, că nici Hârtibaciul nu mai este râul care a fost el odinioară, cu ape multe, limpezi, reci și cu pești de tot felul; că nici marea „baltă” a heleșteului Brădeniului (Hendorful de odinioară) nu mai are crap românesc; că de aici și până la vărsarea lui în apele Cîbinului și ale Oltului, cale de aproape o sută de kilometri, de o parte și de alta a râului multe pământuri sunt nelucrate, îmburuienate și acoperite cu trestie și papură; că locomotiva cu aburi a „Mocăniței” de mult nu mai scoate fum și nu mai găfăie urcând „Dealul Apoldului”; că în Agnita nu se mai fac nici „ștrimfi” din lână (ciorapi), nici păpuși din piele adevărată și nici cizme îmblănite; că orașul e tot mai frumos și tot mai bine gospodărit însă trist precum o mânăstire părăsită; că locuitorii lui români și sași sunt tot mai puțini; că doar lolele iernilor și festivalurile folclorice ale verilor și toamnelor îi mai animă străzile și ulițele; că din lipsa pașilor, cărările pășunilor dinspre Vărd și Coveș sau înierbat; că vinerea aproape că lipsesc din târgul săptămânal vitele, porcii, caii, găinile, oile, caprele și bucatele.

- 2 -

Ne despărțim în grabă pentru că spre seară voiam să intru în Agnita pe singurul drum de acces, din direcția Sighișoarei și a Făgărașului. Cel care de prea

multă vreme este transformat în șantier ce pare a fi nu numai lenș dar și extrem de complicat (mai ceva decât fostul șantier al străzii Mihai Viteazul) Fiind plin de șanțuri și de gropi (parcă înadins adâncite), șoferul și pietonul localnic, sau cel străin, trebuie să facă lungi și întortocheate slalomuri. Iar în tot acest timp, vrea-nu-vrea, va da mărunț din buze! Bănuiesc că oamenii constructorilor și Primăriei ghicesc despre ce-i vorba în spusa și în mintea lor!! Și cum calea de întors acasă trece pe lângă fosta locuință a regretatului meu tată, renunț a mai bate în poarta ei pentru că, din dosul ferestrelor, răzbate până în stradă, un frumos cântec. Ritmul pianului și cântărețului este acela de vals. Compoziția și interpretarea aparținându-i profesorului de muzică Doru Paul Nișescu, unul dintre cei trei feciori ai distinsului meu dascăl din clasele primare. Versurile refrenului său sunând astfel: „Ești mândru plai ardelenesc bătrâne târgușor/În inima Țării tu ești./Toți îți cântăm în cor:/Frumosul nostru oraș, Agnita te iubim/Cu gând și suflet curat/În tine locuim!”.

În loc de concluzie: La ceas aniversar, marcând apartia celui de-al o sutălea număr al GAZETEI HÂRTIBACIULUI, doresc cititorilor și colaboratorilor săi sănătate, pace în lume, fericire!

SIBIU, marți, 23 sept. 2014
Ioan Vulcan-Agniteanul(ioan.vulcan@yahoo.ro)
Str.Paltinului 38;
tel.0269.213238+0744.346705

CHARTS - Culture & Heritage Added-value to Regional policies for Tourism Sustainability

Proiectul INTERREG IVC CHARTS la final, în Grecia

În perioada 9 – 16 septembrie 2014 a avut loc conferința de închidere a proiectului european de inițiativă regională, liderul și gazda proiectului fiind Municipality din South Pelion, Grecia.

Proiectul CHARTS s-a desfășurat în perioada 2012-2014, fiind centrat pe rolul culturii și patrimoniului în formularea și oferirea de valoare adăugată strategiilor regionale pentru dezvoltarea turismului durabil și integrarea acestora în politicile locale, regionale, naționale și europene. Cele 13 instituții partenere din 11 țări (Grecia, Italia, România, Bulgaria, Letonia, Marea Britanie, Irlanda, Spania, Cipru, Belgia și Suedia) au beneficiat de o serie de workshop-uri tematice inter-regionale, tururi de studiu, schimburi de bune practici, rezultatul final al proiectului fiind un plan de implementare de bune practici, concretizat în rezultate palpabile, la nivelul fiecărui partener. Parteneriatul CHARTS a avut ca principal obiectiv identificarea, analizarea, schimbul și transferul de bune practici într-o serie de domenii. Din România a participat Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Turism (INCDT România București) având ca partener (stakeholder) Asociația Ecomuzeu Regional Sibiu și beneficiind de suportul Asociației Județene de Turism Sibiu.

Partenerul român principal a fost Institutul Național de Cercetare - Dezvoltare în Turism – INCDT București (fondat în 1971) ce are ca obiect principal de activitate efectuarea de cercetări fundamentale și aplicative, de interes public și național, care privesc dezvoltarea și promovarea turismului românesc și oferirea de servicii de consultanță în domeniul turismului. INCDT a fost implicat împreună cu regiunea aleasă ca stakeholder (județul Sibiu) în următoarele domenii:

-în calitate de donor: Implicarea comunității locale în turism în relație cu mândria civică, dezvoltarea resurselor în cadrul comunității în relație cu turismul responsabil (tematica asumată de România prin proiectele Sibiu – capitală culturală europeană și ecomuzeul- instrument de dezvoltare locală).

-în calitate de recipient: cicloturism, meșteșuguri tradiționale, accesibilitate la patrimoniu și rute culturale, schimbări climatice.

-în calitate de observator: informarea turiștilor, strategii de marketing al locului, patrimoniul feroviar. Sibiu, Moșna și Biertan au fost gazdele lucrărilor acestui proiect, în martie 2013, partenerii proiectului cunoscând realizările Sibiului în domeniu dar și spațiul rural prin intermediul proiectului ecomuzeu. A fost un tur de forță al tuturor instituțiilor implicate, cele câteva zile fiind considerate insuficiente pentru majoritatea participanților, mulți exprimându-și dorința de a reveni în România.

Instituții, cu experiență în turism: Welsh Government - Marea Britanie, European Cultural Tourism Network (ECTN) - Belgia, Midlands Region -Irlanda, Vastra Gotland Region - Suedia, Pafos Regional Board of Tourism – Cipru, Veneto Region- Italia, Vidzeme Tourism Association- Letonia, Majorca Insular Council –Spania, Union of South-East Region Local Authorities – Bulgaria, National Tourism Organisation –Grecia, Ibertur-Network of Heritage, Tourism and sustainable development/ University of Barcelona -Spania și-au adus aportul efectiv la transferul de bune practici, parteneriatul devenind real

și eficient pe parcursul celor doi ani. În contextul actual în care există provocări multiple, de la crize economice și/sau politice, etc la schimbări climatice vizibile, turismul internațional european are nevoie de momente de analiză și reflecție. Iar proiectul a oferit acel cadru de organizare permisiv de cunoaștere și comunicare. Piața turistică europeană a evoluat constant concurența fiind acerbă iar tehnicile de marketing diversificându-se an de an. Europa dorește să-și consolideze poziția de primă destinație turistică internațională, cei 290 de milioane de vizitatori (în 1992) dorind să-i dubleze în 2020. Există o cerere în creștere din partea turiștilor de a descoperi noi destinații și noi culturi, iar toți cei implicați în turism doresc să propună noi modele de turism, noi călătorii ce pot prezenta diversitatea culturală, identitatea locurilor dar și descoperirea patrimoniului nostru comun. Sibiu a cunoscut un prim moment de glorie în 2007, atunci fiind vizitat de cca. 1 milion de turiști.

În Grecia am avut posibilitatea să urmăresc miile de turiști ce vizitează zilnic Acropole și Meteora (o bună parte fiind români) și am înțeles – odată în plus – ce înseamnă rolul comunităților în industria serviciilor turistice. A călători cu trenulețul (tip “mocaniță”) pe margini de prăpăstii și a descoperi modul cum grecii își conservă patrimoniul pe itinerarii tematice incitante, mi-a readus în memorie toate micile-marele proiecte demarate acum 100 de luni, atunci când puțini inimoși se întâlneau, periodic, să vadă cum pot să salveze linia ferată Sibiu – Agnita. Nimic nu e pierdut dar trecerea timpului lasă urme adânci în memoria colectivităților. Iar când vezi că alții se mobilizează și-și unesc forțele să-și refacă patrimoniul și să-l pună în valoare, realizezi cât de multe proiecte trebuiesc făcute și implementate.

Pentru mai multe informații despre proiect puteți accesa site-ul web al proiectului CHARTS:

<http://www.charts-interreg4c.eu/>

Marius Halmaghi

Continuare din numărul anterior

“RIDE FOR CHARITY”

3. Programul caritabil de Terapie cu ajutorul cailor

Fiecare antreprenor caută să își promoveze afacerea prin diferite mijloace, în funcție de domeniul de activitate apelează la diferite forme ca: reclame televizate, sponsorizări, inițiere de concursuri, discounturi, oferte, etc.. encomia de piață, concurența și inventivitatea, își pun amprenta pe ideile acestora, pe eficiența lor.

Personal ca si motor de publicitate am ales să merg pe ideea sustinerii unei activități caritabile în paralel cu activitatea de bază cea de turism.

Sintagma “Ride for Charity”(Calărește pentru caritate) e menită să atragă atenția potențialilor clienți, să își pună întrebarea, Cum?

Răspunsul e simplu, toate activitățile desfășurate de pensiune trebuie să fie într-o simbioză, să fie autosuficiente pentru a amortiza toate cheltuielile legate de întreținerea cailor, acoperirea cheltielilor, taxelor și impozitelor. Insa perioadele de sezon, ale vacanțelor, de weekend sunt cele care aduc încasări. În restul timpului, destul de mare și destul de bine rasfrant delungul anului calendaristic deschid posibilitatea folosirii cailor (maxim 2 tinand cont de atenția specială care trebuie acordată) în sesiuni de terapie, multate pe fiecare caz în parte. În afara de posibilitatea asigurării transportului (în cazuri nefericite) la bază, nu există costuri suplimentare decât plata persoanei specializate în susținerea acestei activități. Copiii vor fi mereu asistați de asistentii maternali, noi urmand să punem la dispoziție un psiholog specializat în particular pe hipoterapie și cai aleși special cu un comportament docil.

Din vasta experiență consider că acest slogan va compensa și va atrage atenția a suficienți turiști și atragerea a suficiența publicitate încât chiar și aceste cheltuieli să se acopere în totalitate, și de ce nu în eventualul unui prisoș să se ia în considerare chiar și sponsorizări sau posibilități de extindere a acestei forme de terapie complementară la alți operatori.

Prin acest program doresc să ofer sprijinul meu semenilor mai puțin avantajati. Ma refer aici la copii, tineri și adulți cu dizabilități (autism, sindrom down, dizabilități locomotorii.. etc) cunoscându-se rolul hipoterapiei pe plan mondial și studiile de cercetare efectuate în acest domeniu. Rezultatele sunt pur și simplu fantastice, calul transformând acești oameni și aducându-le zambetul pe față.

Ne bucurăm de sprijinul acestei idei din partea fundației “Un Copil O Speranță” din Sibiu, centru recunoscut internațional pentru copii autiști, unde acest tip de terapie complementară în cadrul recreativ a fost prezentat și privit cu deosebit interes. Doresc astfel să largesc acceptivitatea tuturor în ceea ce privește semenii noștri mai puțin norocoși și calul deopotrivă.

Pentru a demara acest îndrăzneț proiect voi mobiliza toate resursele, să deschid calea și altor întreprinzători asemenea mie, împreună cu ei și împreună cu cei care deja au implementat acest tip de terapie, să lucrăm la cele mai înalte standarde și al un nivel maxim de profesionalism să deschidem colaborari să perfecționăm metode, astfel încât de această formă de terapie să se bucure cât mai mulți semenii, să observăm rezultate concrete, și de ce nu, să sperăm că și pe acest segment să primim vizite, cu cea mai mare încredere, din toată Europa și nu numai.

4. Concluzii

În acest concept am prezentat doar o frantură din ideile care as dori să le pun în practică, totuși esențialul este baza materială care trebuie dezvoltată în jurul căreia și în jurul cailor posibilitățile sunt nelimitate.

Desigur că se vor lua în vedere toate aspectele legate și de conjunctura socio-economică, posibilități și nevoi, însă drumul nu e decât înainte și tocmai nevoile și necesitățile ne împing spre dezvoltarea în toate domeniile economiei, alături de infrastructura astfel să venim în fața Europei cu oferte concrete, depășind kitchul și descoperind autenticul.

În concluzie, proiectul pe care îl supun atenției dumneavoastră este atât unic ca și concept cât și integrat în tendințele actuale în ceea ce privește turismul. Cred că tariile ca sansa României este turismul ca principal motor de dezvoltare al țării în următorii ani, nevoia de valorificare a patrimoniului natural și cultural al țării imbinându-se perfect cu tendințele dezvoltării unei alte viziuni asupra turismului ecvestru, deschizând drumul spre vacanțele active atât de gustate de turiștii europeni care doresc o vacanță de calitate, mai ales, pentru caritate!

Mihai Barbu

MAIMUȚA VERDE

Marele pictor agnițean Michael Barner s-a născut în 1881 și a murit sărac în 1961, într-un azil din Mediaș. Autorul a peste 230 de tablouri cu expoziții în Paris, Viena, Roma și Budapesta, a mai fost și poet și compozitor.

Pentru desăvârșirea carierei artistice, la începuturi a beneficiat de sprijinul meșteșugarilor din Agnita care, la propunerea lui Johann Brenner au constituit un fond de susținere a studiilor talentatului agnițean.

După multe peregrinări prin Europa, Misch Barner revine în Agnita. Spiritul lui liber, aflat în permanentă căutare, nu se încadrează în regulile nescrise ale puritanilor agnițeni care nu-i aprobă escapadele printre țigani din Vărd, unde Misch, nu numai că

pictază dar e preocupat și de muzica acestora.

Cu venituri modeste, trăind de azi pe mâine, adeseori este plătit cu mâncare pentru tablouri comandate. În aceste condiții, unul din bogații orașului îi comandă un portret pentru care și pozează. Misch Barner execută tabloul în stilul său consacrat care, din păcate, nu este pe gustul și înțelegerea celui care l-a comandat și care refuză să-l plătească, spunând că în tablou nu este el. Atunci pictorul reface tabloul, înlocuiește capul cu un chip de maimuță și se duce la cel care a făcut comanda spunându-i „ăsta ești tu”. Tabloul numit „Maimuța verde” se află în colecția Muzeului din Agnita împreună cu alte 130.

I.B.

Muzeul de Istorie „Valea Hârtibaciului Agnita

Patrimoniul muzeului conține comori nebănuite. Am moștenit un bun, trebuie să-l păstrăm cum știm mai bine și să-l transmitem mai departe generațiilor care urmează. Dumnezeu ne-a dat fiecăruia câte un talent. Trebuie să încercăm să păstrăm cu sfințenie, cu puținele noastre resurse patrimoniul muzeului și să-i mărim zestrea culturală

În 1957 profesorul Erhard Andree a fost transferat de la muzeul din Brașov cu scopul de-a organiza un muzeu la Agnita. La baza organizării acestui muzeu a stat pasiunea colecționării unor obiecte, poate inițial nebănuite ca valoare documentară.

În 1958 s-a organizat într-o singură sală prima expoziție „Centrul Agnita de-a lungul veacurilor”. Această expoziție va fi completată cu o expoziție de artă populară în 1959.

Începând cu anul 1961 Muzeul a funcționat în strada Avram Iancu (Gării), nr. 2, în aripa stângă a imobilului, ocupând trei săli de expoziție, un birou și un depozit pentru rezerve de obiecte muzeistice.

Expoziția de bază, „Agnita și împrejurimile de-a lungul veacurilor” a fost deschisă publicului vizitator în data de 7 mai 1961, având ca tematică un profil de istorie, care oglindea dezvoltarea societății din Agnita și localitățile învecinate din paleolitic până la data respectivă.

Din anul 1969 muzeul este mutat în actuala clădire din strada 1 Decembrie, nr. 29. Clădirea, ea însăși obiect de patrimoniu, este construită în stil baroc la 1839, reprezentând o miniatură veritabilă a Palatului Brukenthal din Sibiu. Fațada are ghirlande pe parapeti, vreji afrontați pe bandă lată, iar fațada la curte păstrează, o galerie cu coloane de cărămidă. Este construită pe o pivniță boltită, încadrată de o poartă cu boltă ce

unește cele două aripi ale corpului A(271 m). A fost clasată în categoria B, cod LMI 2004-SB-II-m B 12 193 (Lista Monumentelor istorice, 2004, Județul Sibiu

La început, în această clădire au locuit și au funcționat patru generații de medici cu pregătire academică: Dr. Carl Binder (1832 -1889, care a instalat primul laborator de cercetare științifică în materie de bacterologie, din Agnita, Dr. Andreas Breckner, apoi Dr. Robert Schuller, iar Herman Breckner până la mutarea lui în Sibiu. În trecut clădirea era cunoscută sub denumirea de „Casa Medicilor”.

În corpul principal, din dreapta se află patru săli de expoziție permanentă, șase săli - depozit de obiecte (lemn, textile, tablouri, fier), 2 săli-biblioteca documentară a muzeului, arhiva, iar în cel din stânga- biroul muzeului.

În incinta curții au mai existat două corpuri B și C, care erau într-o stare avansată de degradare, în locul cărora Primăria Agnita a reușit să construiască recent două clădiri noi cu destinația de expoziții temporare, depozit de obiecte (ceramică și lemn) și grup sanitar.

În cele trei săli ale expoziției de bază, obiectele sunt expuse într-o înălțare cronologică a evoluției fenomenelor istorice, sociale și economice, nu numai din localitățile de pe valea propriu-zisă a Hîrtibaciului, ci și din cele care gravitau spre aceasta, în general din bazinul hidrografic al râului.

Astfel, aflăm mai întâi, despre cele mai vechi urme de viață de pe aceste meleaguri, unelte din piatră din paleoliticul mijlociu și superior.

Principalele culturi neolitice atestate pe Valea Hîrtibaciului și reprezentate în muzeu sunt: Criș, Turdaș, Petrești, dovedite de ceramica neolitică găsită în mai multe puncte în perimetrul localităților: Cașolt, Hosman,

Vurpăr, Marpod, Vărd, Agnita, Pelișor, Apoș, Stejeriș, Iacobeni, Benești, Ilimbav, Ruja, Merghindeal,

Ceramica din epoca bronzului, aparținând culturilor Coțofeni și Sighișoara – Weitenberg, unelte din cupru și bronz au fost date la iveală, atât în centre cu dovezi ale culturilor neolitice, cât și în alte puncte de drenaj a bazinului hidrografic, cum sunt: Casolt, Cornețel, Hosman, Marpod, Alțâna, Bîrghiș, Agnita, Merghindeal.

Prima vârstă a fierului (Hallstatt) este dovedită de ceramica de la Casolt și Agnita.

Vase și fragmente de vase din ceramica, din perioada dacică, o râșniță dacică de măcinat grăunțe, arme, fragmente din vatră au fost descoperite la Vărd, Veseud, Benești, Agnita, Roșia, Hosman, Ghijasa de Jos, exponate ce dovedesc rolul populației autohtone în dezvoltarea societății umane pe aceste teritorii din interiorul lanțului carpatic.

Epoca daco-romană este reprezentată în muzeu prin mozaicuri, o fibulă romană din bronz, 11 monede romane, o cărămidă romană cu ștampila Legiunii a XIII –a Gemina și patru vase.

Pe lângă vestigii, care atestă străvechile civilizații pe aceste meleaguri, în prima sală sunt expuse un craniu de rinocer și o masea de mamut. Craniul de rinocer a fost descoperit în anul 1958 într-un depozit de pe Valea Lupului, la adâncime nu prea mare. Pentru maseaua de mamut, știrile indică circa 1,50 m adâncimea locului unde a fost găsită.

Fragmente din vase și vase din sec. IV-VI și VII – IX din ceramică fină încheie „călătoria” prin istoria veche a ținutului, dar nu înainte de a admira într-o fotografie, celebrul donariu, descoperit în sec. IV e.n., aparținând, se pare unui sanctuar creștin.

Istoria feudală a așezării este legată în mod deosebit de evoluția meșteșugurilor și organizarea breslelor, exponatele prezentate susținând caracteristica esențială a muzeului. Acestea, subliniază rolul pe care l-a avut localitatea în viața economică și socială a Transilvaniei în acea perioadă.

Dintre exponatele reprezentative pentru evoluția breslelor trebuie menționată colecția de sigilii, ștampile, lăzi, semne de încunoștințare, statute de funcționare, unelte pentru prelucrarea inului, cânepii, lânii, o carte cu semnele folosite pentru înfieratul animalelor, instrumente de măsură, iar ca exponate date: o țindeică (1734), o meliță (1786), cană de cositor a fraternității cizmarilor (1805), însemne de breaslă din 1718, 1838, 1882, 1890, 1902, obiecte ale sistemului de iluminat din sec. XVIII. Platoșe, coifuri (sec.XIV), săbii, unelte agricole folosite ca arme de luptă, diferite arme de foc familiarizează vizitatorul cu tehnica de luptă a locuitorilor de pe Hîrtibaci și impun la reflecție asupra necesităților de apărare a acestora în tot timpul evului mediu.

Fotocopiile unor documente amintesc de personalități istorice ale căror nume se leagă de Agnita (de exemplu, documentul emis de Mihai Viteazul, cel în care Iancu de Hunedoara relatează oficialităților din cele șapte scaune despre mișcările turcilor etc.)

O atenție specială se acordă în expoziția permanentă a muzeului evenimentelor istorice și culturale care au avut loc în sec. XIX și în prima jumătate a secolului XX în Transilvania, cu referiri directe la așezările din partea sa sudică, circumscrisă Văii Hîrtibaciului. Sunt expuse astfel, fotografii ale unor personalități și fotocopii de documente ce privesc anul 1948, Unirea Principatelor Române, Războiul de Independență, înființarea ASTREI, desăvârșirea

formării statului național român, evenimente de care se leagă numele de AVRAM IANCU, NICOLAE BĂLCESCU, AL.I. CUZA, AUGUST TREBONIU LAURIAN (fondatorul Academiei Române), GEORGE BARIȚIU, TIMOTEI CIPARIU, IACOB BOLOGA, KONDRAD SCHMIDT (din Agnita), IOAN RAȚIU și alții.

Muzeul deține și o bibliotecă documentară cu circa 12000 de cărți și periodice. Astfel, în vitrinele muzeului sunt expuse cărți vechi cu o deosebită valoare, cum sunt:

„Magazin istoric pentru Dacia”, tomul I, 1845, București, sub redacția lui A.T. Laurian;

„Magazin istoric pentru Dacia”, tomul VII, 1851, Viena, A.T. Laurian;

„Istoria românilor din timpurile cele mai vechi până în zilele noastre”, 1873, București, A.T. Laurian;

În cea de a patra sală este prezentată „Datina lăzilor”- Fotografii înălțate cronologic, documente și lăzii de breaslă

Patrimoniul muzeului conține aproximativ 5500 bunuri culturale reprezentate prin colecția de istorie și arheologie (563 obiecte), colecția de artă decorativă (469 obiecte), colecția de numismatică, colecția de artă fotografică (2000 fotografii), colecția de etnografie (1700 obiecte românești și săsești), 20 lăzi de breaslă, 2 steaguri de breaslă, 30 de picturi în ulei, 43 desene în creion, 23 acuarele, 39 nuduri și relevee ale lui Mihail Barner, pictor agnițean, 20 de gravuri ale lui Hans Herman, pictor sibian.

Muzeul de Istorie „Valea Hîrtibaciului” din Agnita își face cunoscută activitatea în presa locală, respectiv în ziarul „Tribuna”, și „Gazeta Hîrtibaciului”.

„Lumina lui Hristos luminează tuturor.“ (Liturghia Darurilor)
„Apare cu binecuvântarea ÎPS Părinte Mitropolit dr. Laurențiu Sreza

Căsătoria nu-i contract, ci iubire veșnică

Când și când, spațiul știrilor este străbătut de câte o veste despre un eveniment monden: căsătoria dintre două personaje cunoscute, botezul unui prunc din zona personajelor zis VIP sau, din nefericire, divorțul unui cuplu. În ultima vreme, însă, tratarea subiectului s-a deschis și către zona religioasă. Așa că nu puteam să ratez ocazia. Astăzi, despre prima, a doua și a treia căsătorie.

Iubirea. Cuvânt scurt, frumos și care conține o infinitate de posibilități. Dintre ele, una stă la baza căsătoriei și a familiei. Adică doi oameni decid să viețuiască împreună, pentru că se iubesc. Altfel nu prea merge. Vorba cântecului unde dragoste nu e, nimic nu e. Un mare adevăr, de inspirație biblică. Însă chestiunea începe să aibă aspecte din ce în ce mai necreștine, în ultima vreme. Asaltul secularizării și al societății de consum face ca instituțiile căsătoriei și a familiei să fie serios zdruncinate în temelii lor creștine. Sensul divin al iubirii începe să pălească în fața tratării de tip contractual al acestor două instituții. Fiecare dintre ele are crucea ei, ispitele și provocările ei. Ceea ce duce la un fel de relativism de tip repetitiv: dacă nu a mers cu un partener, încercăm cu altul. De exemplu, constat că sensul creștin al căsătoriei începe să fie înțeles pentru unii, care consideră că o căsătorie este un fel de luptă viguroasă a celor doi parteneri în scopul obținerii finalmente a unui DA. Frământări erotice, triumphiuri amoroase, jocuri de interese sau aiureli predestinaționiste, toate concură pentru topul motivelor care decid o căsătorie. Concepția asta deviantă o văd propagată cu obstinație în toate telenovelele zis de dragoste care se termina cu un happy-end: în sfârșit s-au luat. Si după??? După nu ni se mai spune. . . Ori, actul de casatorie nu este un sfârșit al acestor frământări, ci, dimpotrivă, este momentul asumării unei iubiri jertfelnice față de cel/cea care-ți va deveni soț/soție. De-abia de la căsătorie începe viața reală a familiei. Care presupune multe alte frământări, ispite și jertfe. Însă, când îți fundamentezi greșit căsătoria, nu te aștepta ca familia să țină prea mult. Frământări erotice, triumphiuri amoroase, jocuri de interese sau aiureli predestinaționiste, toate concură pentru topul motivelor care decid o căsătorie. Din când în când, văd cupluri ajunse la o vârstă venerabilă, care, după zeci de ani petrecuți împreună, se simt ca în prima zi. Și multora li se pare nefiresc și vor să afle secretul. Însă răspunsul bătrânelor cu ochi veseli și jucăuși este invariabil: iubirea. Tocmai de aceea, căsătoria religioasă are la bază câteva principii care sunt importante în fundamentarea și viața unei familii. Le redau pe cele mai importante

1. Căsătoria dintre cei doi miri este o încununare a iubirii lor. Această iubire este simbolizată prin inelele ce se pun în mâinile mirilor și prin cununile ce se așează pe capetele lor. De aceea, înainte de a spune DA, trebuie să cântărim bine TOATE

aspectele unei căsătorii și ale vieții în familie. Altfel, regretele nu vor întârzia să apară. Dacă nu există iubire, familia va deveni un chin al sclaviei.

2. Familia creștină nu este, cum greșit afirmă chiar și unele confesiuni creștine, o înțelegere reciprocă între cei doi miri. Ea este ceva mult mai tainic. Sf. Apostol Pavel spune că legătura ce se realizează între miri este asemenea legăturii dintre Hristos (numit și Mirele Bisericii) și Biserica (numită și Mireasa lui Hristos). Ea implică nu numai un erotism firesc al trupului, căci, dacă ar fi așa, căsătoria ar fi numai un paravan pentru sex. Dimpotrivă, în căsătorie eros-ul devine agape, adică iubire jertfelnică, disponibilitate spre desăvârșirea comuniunii, instrument pentru mântuire, pod de trecut în doi spre veșnicie. Tocmai de aceea, conform Scripturii, cei doi miri nu mai sunt socotiți de către Dumnezeu ca două persoane diferite ci sunt socotiți un trup, precum însuși Domnul zice: Dar de la începutul făpturii, bărbat și femeie i-a făcut Dumnezeu. De aceea va lăsa omul pe tatăl sau și pe mama sa și se va lipi de femeia sa. Și vor fi amandoi un trup; așa ca nu mai sunt doi, ci un trup. Deci ceea ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu mai despartă. Este și motivul pentru care, în ritualul Cununii, mirii, împreună cu nașii, înconjoară Evanghelia de trei ori și apoi pun mâinile și capetele încununate pe Evanghelie și pe Cruce. Adică mirii așează pe Cuvântul-Hristos în mijlocul familiei, iar faptele (mainile) și gândurile (capetele) lor se vor pune în slujba desăvârșirii creștine.

3. Analizând atent ceea ce Hristos spune mai sus, ne dăm seama că despartirea (divorțul) nu are ce căuta în existența unei familii. Atunci când apare, este vorba de un groaznic accident: moartea iubirii. După aceasta, nu se mai poate face nimic. Este motivul pentru care, aparent, Biserica îngăduie divorțul: adulterul. În realitate, Biserica nu pronunță vreodată divorțul, deoarece Hristos spune clar omul să nu despartă. În realitate, Biserica doar constată, cu amărăciune, că iubirea a murit și că nu mai este nimic de făcut, decât dacă cei doi trec printr-un profund proces de pocăință, menit să restaureze încrederea. Căci adulterul este, în fapt,uciderea conștiință a încrederii și iubirii. Zice Hristos: Eu zic vouă ca oricine va lăsa pe femeia sa, în afara de pricina de desfrânare, și se va însura cu alta, săvârșește adulter; și cine s-a însurat cu cea lasată săvârșește adulter. Pare deci că Hristos îngăduie divorțul pe motiv de desfrânare. Însă Hristos lasă liberul arbitru al omului să decidă dacă mai este cale de întoarcere și de iertare.

4. Ajungând aici, observăm o aparentă contradicție cu practica Bisericii. Se știe că, potrivit canoanelor, Biserica îngăduie a doua și a treia căsătorie. Domnul însă spune clar că aceasta nu se mai poate. Si atunci??? În realitate, a doua și a treia căsătorie este o

sintagmă cu înțeles duhovnicesc aparte, care desemnează o situație deosebită și delicată. Sunt momente în viață când, din diverse motive independente de voința noastră, ne trezim singuri: fie soțul/soția pleacă în veșnicie, fie ne-a părăsit, prin adulter sau alte motive, deși noi nu ne-am dorit. Asta înseamnă că trebuie să rămânem condamnați la singurătate? Nu, desigur. Tocmai de aceea, pentru a veni în sprijinul celor afectați, Biserica îngăduie această situație, repet, deosebită și delicată. Să analizăm în ce constă ea. Așa cum am văzut, în sens biblic, căsătoria este doar una. Cea în care jumătatea de langă tine este darul lui Dumnezeu, iubirea ce te mântuiește în veșnicie. O a doua persoană nu mai poate ocupa acest loc. Astfel, poligamia este o bazonie fie și prin simplul fapt că, tot după Scriptură, nimeni nu poate iubi la fel două persoane. Dacă însă citim cu atenție slujba ce se oficiaza în aceste cazuri, vom vedea ca lucrurile sunt cumva diferite. Astfel, față de prima cununie, apare un profund sentiment de pocăință și regret. Preotul se roagă mai mult pentru iertarea păcatelor celor doi miri, cerând unirea lor în dragoste, însoțită de pocăința vameșului, lacrimile femeii desfrânate, marturisirea tâlharului de pe cruce. Se observă că omul este o ființă slabă în privința greutăților vieții și a aprinderilor trupesti, motiv pentru care se cere de la Dumnezeu curățirea, slăbirea și iertarea greșelilor. Se aduce aminte că Sf. Pavel scrie că Celor ce sunt necăsătoriți și văduvelor le spun:

Bine este pentru ei să rămână ca și mine.

Dacă însă nu pot să se înfrâneze, să se căsătorească. Fiindcă mai bine este să se căsătorească, decât să ardă. În rest, ritualul cuprinde, ca și la prima cununie, punerea inelelor și a cununilor, consumarea în comun a pâinii și a vinului, înconjurarea Evangheliei, punerea mâinilor și a capetelor pe Evanghelie și pe Cruce. Pentru că, deși este un pogorământ, aceasta a doua sau a treia nuntă rămâne totuși o însoțire creștină a mirilor, în fața lui Dumnezeu și în cadrul instituției sacre a familiei. Familia nu este un simplu contract social, pe care îl poți anula când vrea „muschiul” tău. Mai mult de atât, Biserica nu mai îngăduie, prin canoane. De ce? Pentru că slăbiciunea și pacatul pot fi admise, dar nu ca principii de viață. Este greu de presupus că ai neșansa ca soțul/soția să decedeze de trei ori

la rând. Iar dacă ar fi așa, înseamnă că Dumnezeu chiar are alt plan cu tine. În privința divorțurilor și a schimbării de partener, lucrurile sunt mult mai simple. Dacă ai ajuns la al patrulea partener, și tot esti nemulțumit, înseamnă că ceva nu este în regulă. Creștinismul nu acceptă schimbarea soțului/soției din pricini de moft, instabilitate (sufletească sau trupească), interese sau mai știu eu ce alte conjuncturi lumești. Familia nu este un simplu contract social, pe care îl poți anula când vrea „muschiul” tău. De la a treia nuntă este clar ca acestea nu mai sunt situații accidentale și nedorite, ci principii de viață. Iar Biserica nu poate binecuvânta, oricât s-ar strădui, practicarea acestora cu buna știință.

Acest text a fost publicat prima dată pe blogul Părintelui Eugen Tănăsescu de pe adevărul.ro)

Dorul de Tine

Daniela Pănzan Lorinczi

Domnul meu,
privește spre lacrima cea
șiroind pe-obrazul iertării
și dorul de Tine
astămpără-l cu Apa cea vie
de la Fântâna lui Iacob...

Domnul meu,
ascultă glasul chemării mele
șoptind încet ruga iertării
și dorul de Tine
potolește-l cu Pâinea vieții

ce-a-ndestulat mulțimile...

Domnul meu,
iubește sufletu-mi încătușat,
îneacă de lacrimile iertării
și dorul de Tine
împlinește-l rămânând cu
mine,
femeia cea păcătoasă,
care-și spală păcatele
aducând mirul Iubirii Tale...

Se lucrează la acoperișul catedralei din Agnita

Psalmul copilăriei

Te căutam prin neguri
Și-adormeam gândindu-mă
La Tine, știut-ai așteptarea-mi
Tulburătoare-n rugăminți?

Te citeam prin Lumini
Și-așteptam visându-mă
În Casa Ta, văzut-ai Bucuria
Născătoare-n neprihăniri?

Te întâlneam prin uliți
Și-așterneam trezindu-mă
Covor de finic, aflat-ai
satul meu la colț cu veșnicia
clipei de Iubire ce dăruitu-ne-o-ai
când eram copii și în vecernii
îți desenam chipu-Ți senin?

Tu veneai prin cânturi
Noi te găseam prin jocuri...
Tu veneai prin Liturghii
Noi te-aflam prin copilării...

Răsplata

Într-un sat de munte, era un om vestit pentru hărnicia sa. Dar, pe cât de muncitor era omul, pe atât de leneș era fiul sau. Toata ziua ar fi stat degeaba și tot nu s-ar fi plictisit. Numai că, într-o după-amiază, se duse la tatăl său și îi spuse: - Tată am văzut pe uliță niște băieți încălțați cu ghete noi, foarte frumoase. Aș vrea și eu așa ghete.

- Măi baiete, i-a răspuns omul, dacă ai munci și tu cât de puțin, ți-aș da banii, dar așa, pe degeaba, zi și tu, e drept ?

N-a mai spus nimic copilul, dar a plecat supărat. Tare și-ar fi dorit asemenea ghete, așa că, a doua zi, iar s-a dus să-i ceară bani tatălui său. Dar și de data aceasta părintele l-a refuzat.

Când a venit și a treia zi să-i ceară bani, țărânul i-a spus:

- Uite, măi baiete -văd că nu mai scap de tine! Eu am treabă aici, în grădină. Dar, în pod, e o grămadă de grâu ce trebuie vânturat, că altfel se umezește și se strică. Pune mâna pe lopată, vântură tu grâul și pe urmă vino aici și-ți dau

bani să-ți cumperi ghetele.

N-a mai putut băiatul de bucurie. S-a urcat repede în podul casei, dar nu prea îl trăgea inima la muncă. Așa că s-a culcat pe un braț de fân, a tras un pui de somn, după care a alergat ân curte, strigând:

- Gata tătucă, am vânturat tot grâul. Acum imi dai banii ?

- Nu! - a răspuns omul categoric. Ți-am spus să vânturi grâul, nu să pierzi vremea. Treci în pod și fă ce ți-am spus!

A plecat iar băiatul, dar nu putea înțelege de unde știa tatăl că el nu vânturase grâul. Probabil că l-a surprins dormind și nu l-a trezit, că altfel nu se poate... Așa că, după ce s-a urcat iarăși în podul casei, s-a pus la pândă în loc să aibă grijă de grâu. A stat el preț de jumătate de ceas, cu ochii ațintiți spre tatăl său, care muncea de zor în curte, și, socotind el că-i de ajuns, se duse iarăși în grădină.

- Tată, am terminat toată treaba, n-a rămas bob de grâu neîntors. Acum îmi dai banii ?

- Mai baiete, după ce că ești leneș, mai ești și un mare mincinos. Nu ți-e rușine ? Să știi că, dacă nici de data asta nu te duci în pod și nu faci treaba cum se cuvine, nu mai vezi nici o gheată. Ai înțeles ?

Când a văzut baiatul că altfel nu se mai poate, s-a urcat în pod, a pus mâna pe lopată și a început să vânture grâul. Dar, cum a băgat lopata în grămadă, a gasit ascunsă în grâu o pereche de ghete noi nouțe, exact așa cum își dorea el.

De bucurat, s-a bucurat, cum era și de așteptat, dar, în același timp, îi crăpa obrazul de rușine pentru minciunile sale de mai-nainte. Fără să-l mai pună nimeni, a vânturat tot grâul, după care s-a dus și în grădină să își ajute tatăl. Acum simțea, într-adevăr, că merită ghetele, dar, mai mult decât atât, simțea cât de bine este să fi alături de părinți și să îi ajuti.

«Creșteți-vă copiii în învățatura și înțelepciunea Domnului!»

Asta înseamnă să iubești!

Am citit această povestioară care m-a impresionat foarte mult și ca orice lucru frumos și folositor, încerc să o împart cu voi. Iarăși sper ca printre aceste rânduri să găsească fiecare din noi gândul cel frumos.

“Cu câțiva ani înainte de cel de-al doilea război mondial, exista un cuplu care se iubeau foarte mult. De fiecare dată bărbatul, în orice ocazie, încerca să-și arate dragostea față de ea. Ea era frumoasă, sensibilă, dar și firavă din punct de vedere al sănătății. Incepând războiul, bărbatul este nevoit să meargă pe front, unde trece prin foarte multe încercări și de multe ori ca prin minune scapă să nu fie ucis. Se ruga în fiecare zi să-l ajute Dumnezeu să trăiască pentru a se întoarce acasă lângă soția pe care atât de mult o iubea.

Fiecare gând al său era să o strângă din nou în brațele sale și-i dădea putere să reziste foamei, frigului și rănilor. Când se termină războiul, mai fericit ca niciodată pornește către casa parcă plutind...

În drum, aproape de satul său, se întâlnește cu un prieten de familie care după bucuria de a-l revedea viu și întreg, încercă să-l consoleze pentru încercarea prin care trec...

- “Care încercare?” întrebă neliniștit bărbatul.

- “Încă nu ai aflat?... soția ta a avut o infecție foarte grea, a scapat cu viață dar acum chipul ei este deformat.” Răspunse prietenul trist.

Bărbatul cade aproape leșinat și rămâne plângând cu amar pe marginea drumului...

Spre seară ajunge acasă. Soția lui după bucuria revederii și mulțumind lui Dumnezeu pentru minunea de-al ține în viață, se așeza la masă și...realizează că multiubitul ei soț si-a pierdut vederea în război! Crezând că printr-o rană de război a ramas orb, nu-l întreabă niciodată despre acest lucru pentru a nu suferi și mai mult. Ii acorda îngrijirea cuvenită cu multă dragoste și trăiesc efectiv fericiți încă cincisprezece ani.

Dupa acești cincisprezece ani și suferința unei boli aproape incurabile, pe

patul suferinței soțul îi închide ochii multiubitei sale sotii și... îi deschide pe-ai lui!

Timp de cincisprezece ani s-a prefăcut că este orb ca să nu îi mărească suferința...”

Asta înseamnă să iubești!!... Să te faci pe tine orb pentru a nu-l răni pe celălalt. De cele mai multe ori este nevoie să închidem ochii, pentru că adesea privirea noastră este mai grea decât credem și cel pe care-l privim poate fi și mai împovărat de greutatea unei priviri pline de învinuire.

Deosebirea dintre a te ruga și a crede

Pământurile erau arse și crăpate, frunzele – îngălbenite sau chiar sfoiețite de arșița, abia se mai țineau pe crengi. Iarba de pe pajiști și fânete se oflise cu totul. Oamenii erau îngrijorați și neliniștiți. Cercetau mereu cerul ca de cristal. Nici un norișor. Albastru de cobalt! Săptămânile se înșirau una după alta tot mai fierbinți.

De luni de zile nu cazuse niciun fir de ploaie. Preotul se hotărî să organizeze în piațeta din fața bisericii o ora de rugăciune pentru a-L implora pe Dumnezeu pentru ploaie. La ora stabilită, piațeta era plină de lume. Mulți aduseseră obiecte care dădeau marturie despre credința lor.

Preotul privea cu admirație Bibliile, cărțile de rugăciuni, icoanele, crucile, metanierele. Atenția îi fu atrasă, însă, în chip deosebit de o fetiță care stătea cuminte în primul rand, având în mână o umbreluță.

A te ruga înseamnă să ceri ploaia, a crede, însă, înseamnă să-ți iei umbrela!

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ortodoxia pe Valea Hărtibaciului

Str. Mihai Viteazu, nr. 20, Agnita, 555100, telefon 0269 510325

Președinte: Pr. Protopop Ioan Jurca

Redactor responsabil: Pr. Axente-Cosmin Coșorean (Coveș)

Colectivul de redacție: Pr. Marius-Ciprian Bogdan (Vecerd),

Pr. Aurel Dolea (Stejerișu), Pr. Ion Popescu (Noiștat),

Pr. Sebastian Toma (Movile), Pr. Ioan-Dumitru Tătoiu (Fofeldea)

Tiparul: Tipo Trib Sibiu, Editura Etape Sibiu

Așteptăm opiniile și sugestiile dumneavoastră la adresa

redacției sau pe email la următoarele adrese:

ortodoxiapevaleahartibaciului@yahoo.com și

ortodoxiapehartibaci@yahoo.com

IOAN STOPITA – GLIGOR

„Țăran poet din Ghijasa de Jos”

Încătrău te duci, muiere?

-Încătrău te duci muiere
Cu buzele rumenele,
Mirosind a vioarele,
Cu obraji de bujori,
Cu ie de sărbători,
Cu plete negre de păr,
Mirosind a calapăr?

-Iaca, merg să îmi gălesc
Și lângă el să trăiesc
Ca lângă un măr domnesc,
Un bărbat cum altu' nu-i
În toată vatra satului.

-Io îs ăla, hai zâi da...
-Du-te bade-n treaba ta
Că te-așteaptă nevasta.

TATIANA BENCHEA

Să fie oare fericirea ?
șesuta din fir de lumină
spălată în unda unei priviri iubitoare
încalzită de prietenie
sub petale de mângâieri îmblânzită
îmbogățită de aroma săruturilor
și de râsete din belșug

Apăr acest amestec vrăjit
de ghearele geloziei
Tesătura lui aurită se luminează
la soarele plăcerii de a trăi din plin
Nu mai aștept nimic
Absorb totul
Aici și acum

Dorința îmi dăruie forța ei
nebunatică.

EI S-AU NĂSCUT ÎN OCTOMBRIE

Prundaru Silvia	01 oct	88 de ani	Vărd
Tatu Ana	01 oct	87 de ani	Cașolț
Cătană Eufimia	01 oct	85 de ani	Marpod
Barb Eugenia	03 oct	90 de ani	Merghindeal
Ciurar Valeria	02 oct	87 de ani	Brădeni
Boca Ilie	02 oct	86 de ani	Cașolț
Brezai Ioan	02 oct	82 de ani	Vecerd
Neghiră Ortenzia	03 oct	93 de ani	Metiș
Benchea Ioan	03 oct	91 de ani	Mihăileni
Marcu Ana	04 oct	88 de ani	Agnita
Muntean Maria	05 oct	85 de ani	Cașolț
Drotleff Iohann	06 oct	81 de ani	Alțina
Oprenea Ana	07 oct	86 de ani	Săsăuș
Micloș Rozalia	08 oct	91 de ani	Ghijasa de Sus
Borfină Man	09 oct	93 de ani	Bîrghiș
Nistor Maria	09 oct	87 de ani	Șalcău
Stănilă Maria	09 oct	84 de ani	Mihăileni
Bodorodea Elisabeta	09 oct	81 de ani	Nucet
Geană Zosim	09 oct	81 de ani	Retiș
Morariu Maria	11 oct	90 de ani	Nocrich
Toth Irina	12 oct	92 de ani	Bîrghiș
Toma Sora	12 oct	85 de ani	Mihăileni
Onea Emil	13 oct	85 de ani	Retiș
Prîșcă Paraschiva	14 oct	89 de ani	Bîrghiș
Hordobeț Ironim	14 oct	86 de ani	Ilimbav
Pascu Eleonora	15 oct	82 de ani	Cașolț
Mureșan Elena	17 oct	89 de ani	Bîrghiș
Hordobeț Livia	16 oct	89 de ani	Ilimbav
Popa Elena	18 oct	92 de ani	Zlagna
Alamă Eleonora	18 oct	85 de ani	Marpod
Minciună Virgil	19 oct	91 de ani	Bruiu
Tobiaș Eugenia	19 oct	81 de ani	Alțina
Scutea Ioan	20 oct	84 de ani	Chirpăr
Jiman Nistor Ioan	21 oct	92 de ani	Nocrich
Tatu Lenuța	21 oct	82 de ani	Țichindeal
Văju Ana	21 oct	82 de ani	Săsăuș
Irod Maria	21 oct	81 de ani	Ghijasa de Sus
Bârsan Ilie	21 oct	81 de ani	Marpod
Duca Iosif	22 oct	91 de ani	Pelișor
Irod Anica	23 oct	89 de ani	Ghijasa de Sus
Bărdaș Ioan	23 oct	88 de ani	Retiș
Bărbat Romul	23 oct	84 de ani	Ighișu Vechi
Spechea Victoria	23 oct	82 de ani	Șalcău
Popiță Elisabeta	24 oct	90 de ani	Metiș
Opriș Maria	24 oct	86 de ani	Mihăileni
Stănilă Ioan	24 oct	84 de ani	Mihăileni
Băjan Ioan	25 oct	89 de ani	Marpod
Teașcu Leonora	27 oct	84 de ani	Nocrich
Itu Victoria	28 oct	94 de ani	Ghijasa de Sus
Bârsan Elena	28 oct	88 de ani	Alțina
Popovici Susana	28 oct	84 de ani	Nocrich
Vancea Vasile	29 oct	88 de ani	Metiș
Vulea Maria	29 oct	87 de ani	Merghindeal
Baba Ioan	30 oct	86 de ani	Metiș
Găletușe Ilinca	30 oct	82 de ani	Cornățel
Matei Zmaranda	31 oct	81 de ani	Cornățel

Noi le dorim sănătate, bătrânețe liniștită și bucurii din partea urmașilor
Celor ce nu mai sunt le dorim odihnă veșnică de-a dreapta Tatălui.

Familia lui Mircea Drăgan și portul din Săsăuș

Ioan Gyuri Pascu

Vise

Nu visa
că vei ajunge.
Visează că ești.

Visele în care crezi se adevăresc.
Visele în care nu crezi sunt
dorințe.

Nu orice vis este adevărat, dar
Orice lucru adevărat e parte din
Marele Vis.

Visul minții construiește castele.
Visul minții le luminează.

Gelu Victor Baciu

Mesajul Marinelei cătore Mihaela

Din viața asta ca un vis,
Eu am plecat cum mi-era
scris
Și-mi este bine...
Stau bine lângă Dumnezeu,
Un singur lucru-mi pare rău
Că nu-s cu tine!
E primul an când nu ți-am
zis,
De ziua ta, din paradis
Un „La mulți ani”, puiutul

mamii...
Căci iată trece luna ta,
De-aici de sus mă voi ruga
Să te-ocolească toți
dușmanii...
Fiece clipă s-o trăiești,
Pe cei din jur să-i prețuiești,
Cum îți e firea...
Eu stau pitită dup-un nor,
Te urmăresc în zbor ușor,
Și-ți simt iubirea!

Ioan Gligor Stopiță

Mămăruța

„Mămăruță, ruță
Suie-te-n căruță”

Lacrimă de lumină
Din roua virtuții
Florii din grădină

Te-ai cocoțat –
O, gând frumos!
După furtună

Din veșnicia ta de bătătură-
Pe degetul meu mare
Când bănuții-ți sclipesc
Pe-obraji scâlțați în lăcrimioare-
Semn divin și dar ceresc,
Fulg roș'cu negru de ninsoare!-...

Visul meu frumos,
Gând de lună nouă,
Sublimă ființă,
Nebunească frumusețe,
Mirabilă sămânță,
Bob pictat de rouă,
Tristă veselie,
Hilară tristețe!...

NICU GANEA

INTREBARI

Ce e cuvântul Tău?
E o pâine cât pământul
Din care mici fărâme de miez ne lași
pe cale
Și nu vedem sărmanii pe când
câlcăm Cuvântul
Că îndurăm de foame câlcând o
pâine moale.

Și ce-i iubirea Ta?
O ploaie cât potopul...
Ai cărei picuri repezi ne caută cu
dor
Dar câți sub streșini strâmbe nu ne
ferim de stropul
Răcoritor de suflet, ce cade iubitor...

Ce e puterea Ta?
E-o șoaptă cât un tunet
Reverberând credință, cunoaștere,
speranță
Dar câți din noi percepem Cuvântul
pentru suflet
Și câți vibrăm prin Tine în marea
Rezonanță.

Dan Herciu

Viața în intersecție

de curând
m-am mutat într-o intersecție
și trebuie să fiu foarte atent
pentru că
încovoiate de oameni
trec gânduri din toate părțile
noaptea
e un pic mai frumos
o adunare impresionantă de
vise
traversează încet intersecția
mergând
cu brațele întinse
spre lună
mai trebuie să învăț doar un
singur lucru
vreau să știu cum se poate
ajunge
la mine

S-a ridicat cortina

După doi ani în care lucrările de renovare au luat locul evenimentelor culturale, iar muncitorii de pe schelă au substituit artiștii, Casa de Cultură „Ilarion Cocișiu” din Agnita și-a redeschis porțile pentru pulicul spectator.

Cortina a fost ridicată după prima renovare generală făcută din 1970 încoace la instituția de cultură. La spectacolul inaugural din 7 septembrie, inclus în programul Zilelor Culturale ale Județului Sibiu, sala Casei de Cultură Agnita s-a dovedit neîncăpătoare pentru spectatorii prezenți la eveniment. Deși nu toți au asistat la spectacol în confortul celor 360 de fotolii noi instalate în sală, bucuria spectatorilor a confirmat spusese primarului Ioan Dragoman care a declarat că „Este Casa de Cultură a agnițenilor. Fiecare trebuie să avem plăcerea să venim aici”.

Prezentat de interpretul de muzică populară Traian

Stoiță, spectacolul a fost deschis de copii din Ansamblul „Hârtibaciul” din Agnita urmași de un recital al elevilor clasei de canto popular Agnita, a Școlii Populare de Arte și Meserii „Ilie Micu” din Sibiu, pregătiți de profesorii Florin și Doina Părău.

Aflat la 35 de ani de activitate, Corul „Sf. Nicolae” din Agnita, a impresionat apoi publicul cu aceeași energie ca și în 1979, dar cu experiența acumulată în toți acești ani în concertele susținute în țară și peste hotare.

Pe lângă dansurile populare tradiționale dar la fel de bine primite ca de fiecare dată de către public, Ansamblul „Cununa” al Casei de Cultură Agnita a prezentat în continuarea spectacolului un tablou coregrafic emoționant în coregrafia prof. Ioan Sârbu. Momentul a amintit de trăirile femeilor rămase în sat după plecarea bărbaților la oaste și apoi întoarcerea acestora din urmă ca victime directe ale războiului. Tabloul coregrafic a fost închis de o interpretare de excepție a soliștilor Ioana Bogdan, Florin Zamfir și Florin Părău, împreună cu Ansamblul „Cununa”

și Corul „Sf. Nicolae”, moment care a ridicat publicul în picioare și a consemnat primul bis al Casei de Cultură „Ilarion Cocișiu” din Agnita, nou renovată.

Un moment mai puțin plăcut și care a stârnit rumoare în rândul spectatorilor a fost aflarea tragicei vești a decesului lui Ferencz Câlțea, acordeonist al Ansamblului Folcloric Profesionist Cindrelul – Junii Sibiului. Deși afectați de pierderea colegului lor, soliștii și orchestra ansamblului și-au păstrat profesionalismul și au dus spectacolul până la capăt. Soliștii Răzvan Năstăsescu, Traian Stoiță, Daniel Rusalim, și Marcel Părău, care a urcat pe scenă după cum a declarat „cu aceeași emoție ca de fiecare dată”, au strâns ropote de aplauze precedând intrarea în scenă a invitatului special la eveniment, Sava Negrean Brudașcu.

Solista sălăjeană a încheiat spectacolul inaugural al Casei de Cultură care de acum înainte va găzdui evenimente culturale în haine noi, cu dotări mult mai bune și într-o atmosferă demnă de o instituție culturală.

Bogdan Albu

Gramatica gesturilor COOL

Biblioteca Orășenească a găzduit în 6 septembrie o conferință dedicată adolescenților, nonconformismului și erorilor gramaticale din comunicarea nonverbală a acestora. Atelierul interactiv cu titlul „Gramatica gesturilor COOL” a fost organizat de Biblioteca Județeană ASTRA Sibiu și a făcut parte din programul evenimentelor culturale din cadrul Zilelor Culturale ale Județului Sibiu, ediția de toamnă desfășurată pe Valea Hârtibaciului.

Timp de aproape două ore,

elevii prezenți la eveniment au descoperit tainele comunicării non-verbale pe înțelesul adolescenților și au participat activ la discuțiile moderate de Anca Vasilescu, bibliotecar al Bibliotecii ASTRA Sibiu. Deși la început atmosfera era specifică sălilor de lectură, oratorul a reușit să-i destindă pe tineri și să-i determine pe aceștia să găsească singuri răspunsuri la întrebări.

Interesul adolescenților pentru subiectul dezbătut, dar și pentru participarea la astfel de evenimente a fost remarcată de organizatori. „Vreau să cred că este doar începutul unor astfel de întâlniri la bibliotecă pentru că meritați asta”, le-a transmis bibliotecar Anca Vasilescu tinerilor prezenți.

În cadrul aceluiași eveniment Biblioteca Județeană (BJ) ASTRA Sibiu a adus la Agnita 120 de cărți de dezvoltare

personală care vor rămâne pe rafturile Bibliotecii Orășenești pentru două săptămâni putând fi citite de elevi doar la sala de lectură. Titlurile acestor cărți au stârnit interesul participanților care până la sfârșitul conferinței au avut ocazia să le răsfoiască, fapt care a determinat moderatorul

discuției să remarce că „lectura este un gest COOL”.

La conferință a participat și dr. Silviu Borș, directorul BJ ASTRA Sibiu, fapt ce anunță posibilitatea unor colaborări viitoare cu Biblioteca Orășenească Agnita.

B. Albu

COLEGIUL DE REDACȚIE AGNITA

Colectiv de redacție:

Ilarion Bârsan, Mircea Drăgan,
Bogdan Albu, Marius Halmaghi, Cătălin Varga,
Ioan Vulcan-Agnițeanu, Septimiu Nicolae Bălțatu

Str. P-ța. Republicii nr. 19

Str. P-ța Republicii nr. 19,

Tel.: 0736 621 035

www.gazetahartibaciului.ro

e-mail: barsan.avh@gmail.com

orele 8⁰⁰ - 15⁰⁰

Tipar: Tipo Trib Sibiu
EDITURA ETAPE SIBIU
ISSN 2066-8708